

תרגום חוזר לעברית (ע"פ רש"י)	תרגום יונתן	הפסוק
דבר הנבואה מלפני ה' שהיתה עם הושע בן בארי בימי עוזיה יותם אחז וחזקיה מלכי בית יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל	פתגם נבואה מן קדם ה' דהוה עם הושע בר בארי ביומי עוזיה יותם אחז וחזקיה מלכיא דבית יהודה ובימי ירבעם בר יואש מלכא דישראל	דְּבַר ה' אֲשֶׁר הָיָה אֶל הוֹשֵׁעַ בֶּן בָּאֲרִי בִימֵי עֲזִיָּה יוֹתָם אֲחִיז וְחִזְקִיָּה מְלָכֵי יְהוּדָה וּבִימֵי יִרְבֵּעַם בֶּן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
תחילת דיבור ה' להושע ואמר ה' להושע לך התנבא נבואה על יושבי העיר הטועים, שהם מוסיפים לחטוא כי טועים תושבי הארץ מעבודת ה'.	שריות פתגמא דה' בהושע ואמר ה' להושע אזיל אתנבי נבואה על יתבי קרתא טעותא דאינון מוסיפין למחטי ארי מטעא יטעון דיירי ארעא מבתר פולחנא דה'	תְּחִלַּת דְּבַר ה' בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר ה' אֶל הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח לְךָ אִשָּׁת זְנוּנִים וְלִדְי זְנוּנִים כִּי זֶנָּה תִּזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי ה'
והלך והתנבא עליהם שאם ישובו ייסלח להם ואם לא - כנשור עלי תאנה ינשרו, והוסיפו ועשו דברים רעים	ואזל ואתנבי עליהון דאם יתובון ישתביק להון ואם לא כמיתר עלי תינין יתרון ואוסיפו ועבדו עובדין בישין	וַלָּךְ וַיִּקַּח אֶת גִּמְרֵ בַת דְּבָלָיִם וַתֵּהָר וַתֵּלֶד לוֹ בֶן
ואמר ה' לו קרא את שמם מפוזרים, כי עוד מעט אפקוד את דם עובדי העבודה הזרה ששפך יהוא ביזרעאל, שהרג אותם על שעבדו לבעל, והם באו לטעות אחרי העגלים שבבית אל, ובכן אחשיב את הדם על בית יהוא כדם נקי, ואבטל מלכות מבית ישראל.	ואמר ה' ליה קרא שומהון מבדריא ארי עוד צבחר כזעיר ואסער דם פלחי טעותא דאשד יהוא ביזרעאל דקטלינון על דפלחו לבעלא תבואינון למטעי בתר עגליא דבבית אל בכך אחשביניא דם זכאי על בית יהוא ואבטיל מלכותא מבית ישראל.	וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֵאל כִּי עוֹד מְעַט וַיִּפְקְדֵנִי אֶת דְּמֵי יִזְרְעֵאל עַל בֵּית יְהוּא וְהִשְׁבַּתִּי מִמְּלָכוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
והיה ביום ההוא ואשבור את חוזה הלוחמים של ישראל בעמק יזרעאל	ויהי בעידנא ההיא ואתבר ית תקוף עבדי קרב ישראל במישר יזרעאל	וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וַשְּׁבַרְתִּי אֶת קֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּעַמְקֵי יִזְרְעֵאל
והוסיפו ועשו עוד מעשים רעים ואמר לו קרא שמם לא מרוחמים במעשיהם כי לא אוסיף עוד לרחם על בית ישראל אך אם ישובו סלוח אסלח להם	ואוסיפו ועבדו עובדין בישין ואמר ליה קרי שומהון דלא רחימין בעובדיהון ארי לא אוסיף עוד לרחמא על בית ישראל ברם אם יתובון משבק אשבוק להון	וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׂא אִשָּׁא לָהֶם
ועל בית יהודה ארחם, ואפדם בדבר ה' א-לוקיהם ולא ייפדו בקשת ובחרב ובעושי מלחמה בסוסים ובפרשים	ועל דבית יהודה ארחם ואפרקינן במימרא דה' אלקהון ולא יתפרקון בקשתא ובחרבא ובעבדי קרבא בסוויין ובפרשין	וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים בְּה' אֶ-לֹקֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעִם בְּקֶשֶׁת וּבַחֶרֶב וּבַמִּלְחָמָה בְּסוּסִים וּבַפָּרָשִׁים
והדור שלהם שגלה לבין העמים כלה, ובניהם לא עשו מעשים טובים והוסיפו לעשות מעשים רעים	ודריהון דאתגליאו לביני עממיא אשתכחו דלא הוו רחימין בעובדיהון ואוסיפו ועבדו עובדין בישין	וַתִּגְמַל אֶת לֹא רַחֲמָה וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן
ואמר: קרא את שמם לא עמי, כי אתם לא עמי כי אין אתם מקיימים את מצוות התורה ודברי לא היה איתם	ואמר קרי שומהון לא עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון מקיימין פתגמי אורייתי ומימרי לא הוה בסעדיכון	וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי וְאֲנִכִּי לֹא אֶהְיֶה לָכֶם